

[P. Christensen.]

Det Indgreb, som vilde ske, hvis det foreliggende Lovforslag blev vedtaget, har jeg ingen som helst Betænkeligheder ved. Mindretallet mener ikke, at dette Indgreb vilde faa nogen som helst uheldige Virkninger, og man kan være ganske forvisset om, at det ikke ude omkring i Kommunalbestyrelserne vilde møde Uvillie fra nogen Side. Naar Lovforslaget ikke vedtages, idet man har delt sig i et Flertal, som gaar imod Lovforslaget, og et Mindretal, som ønsker det gennemført, maa man deri se et Udtryk for Mangel paa god Villie hos de Partier, der gaar imod det, til at bidrage til Forøgelse af Beskæftigelsesgraden her i Landet. Det er naturligvis rigtigt, at dette Lovforslag ikke er af vidtrækkende Karakter, men saa meget mindre Grund maatte der formentlig være til at gaa imod det. Lovforslaget er i hvert Fald ønsket af de københavnske Byggefag; under Udvalgsbehandlingen har man modtaget Deputationer, som meget indtrængende har ønsket Gennemførelse af saavel dette Lovforslag som det Lovforslag, der forleden Dag blev gennemført om, at Statsskatterne kunde bortfalde. Naar man kan lade Ejendomsskylden til Staten bortfalde, synes det ogsaa rimeligt, at man kan lade Ejendomsskylden til Kommunen bortfalde for at yde det lille Bidrag til Fremme af Beskæftigelsesgraden og Boligbyggeriet, som ligger deri. Det forslaar ikke meget, men hver lille Lempelse har sin Betydning, ogsaa som Udtryk for den Villie, der er til Stede. Jeg maa derfor paa Mindretallets Vegne meget beklage, at man ikke har villet være med til at yde denne lille Haandsrækning. Hvad Lovforslaget gaar ud paa, er nu ikke det samme som det, der staar i den nugældende Lov; det er efter denne ikke Kommunalbestyrelsen, der har Afgørelsen, men Indenrigsministeren. Der skal indgives Andragende til Kommunalbestyrelsen, som dernæst indstiller til Indenrigsministeren, hvorvidt man skal give Lempelsen, og det giver ikke det samme Resultat ude omkring i de mange Kommunalbestyrelser. Noget ganske andet er det, naar man har en ren og klar Regel at følge; det giver ogsaa klare Begreber om, hvorvidt man ønsker at fremme dette Boligbyggeri.

Jeg maa derfor meget beklage, at det ikke har været muligt at opnaa Enighed om en saa lille Ting, hvilket utvivlsomt vilde have haft sin Betydning. Nu indrømmer jeg gerne, at Tiden er saa lang

fremskreden, at der ikke er ret lang Tid til den 1. April, saaledes at Lovens Betydning ikke vilde blive saa forfærdelig stor, selv om den kunde gennemføres, men der har saa sandelig været rigelig Tid siden den 8. Juni forrige Aar, da Lovforslaget blev fremsat her i Tinget; det er saaledes fuldt bevidst, at man har undladt at fremme dette Lovforslag.

Jeg skal tillade mig paa min Partigrupes og paa Mindretallets Vegne at anbefale det af den højtærede Minister fremsatte Lovforslag til Vedtagelse uforandret.

Rasmussen (Hvorbæk): Jeg vil gerne bede mine Partifæller i det høje Ting om at stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det blev fremsat af den højtærede Indenrigsminister. Vi tror ikke, at Lovforslagets Ophøjelse til Lov i mindste Maade vil svække Kommunernes Økonomi. Vi mener tværtimod, at en saadan Lov vil være ønskelig for dem, at det i en Periode, hvor der mange Steder mangles Lejligheder, og hvor der overalt er stor Arbejdsløshed, vil have sin Betydning at faa dette Lovforslag ophøjet til Lov.

Jeg skal derfor henstille til mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): I Anledning af den ærede Ordførers (Fritze Teisen) Udtalelse her vil jeg gerne sige, at jeg i det andet høje Ting har gjort opmærksom paa, at naar ikke saa stort et Antal Kommuner har benyttet sig af den Beføjelse, som de ifølge den gældende Lov har til at fritage Nybygninger for Skat, staar det i Forbindelse med, at den enkelte Kommune i sine Overvejelser heraf ikke staar frit, men til en vis Grad maa tage Hensyn til, hvilken Politik der paa dette Omraade føres af Nabokommunerne, idet dette kan faa Indflydelse paa hele Bebyggelsen og paa Forskydningen af Befolkningen mellem Kommuner, der grænser op til hinanden. Derfor har den ærede Ordfører ikke Ret til, fordi det kun er et mindre Antal Kommuner, der har benyttet sig af Beføjelsen, at slutte, at Kommunerne ikke ønsker en saadan Lov. Netop under Hensyn til det af mig her nævnte Forhold er det ønskeligt paa dette Omraade at faa en ensartet Afgørelse fra Statens Side.

Jeg skal endnu kun bemærke, at jeg synes ikke, den ærede Ordfører i fuldt Alvor kan sige, at der her er Tale om saadanne Indgreb i Kommunernes Økonomi, at Kommunerne virkelig selv maa afgøre,